Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26152
Copyright: Admont, Benediktinerstift

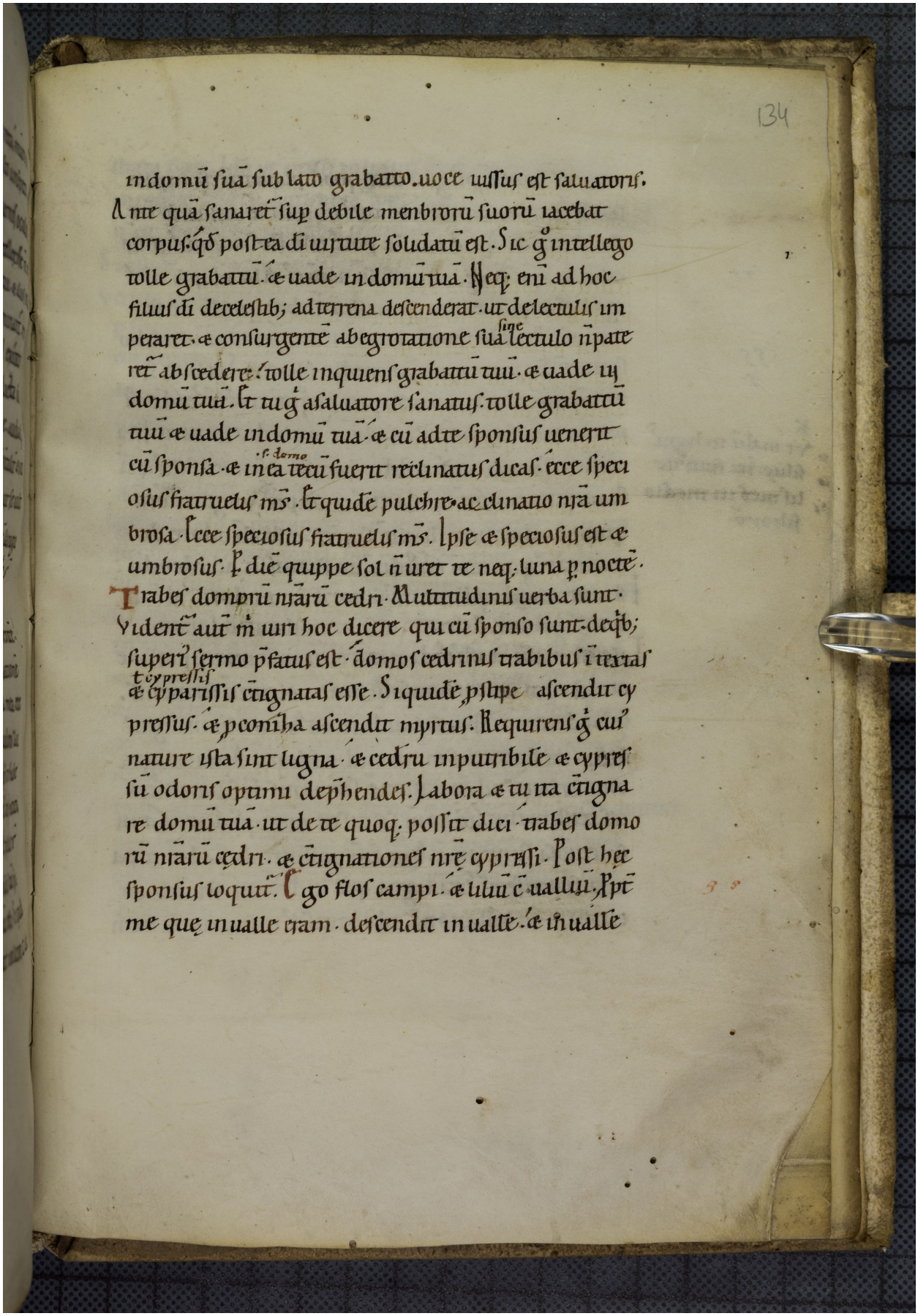

134

in domū suā sub lato grabatto. uoce iussus est saluatoris.
Ante quā sanaretur sup debile membrorū suorū iacebat
corpus. qd postea di uirtute solidatū est. Sic g̃ intellego
tolle grabattū. & uade in domū tuā. Neq; enī ad hoc
filius di de celestib; ad terrena descenderat. ut de lectulis im
peraret. & consurgentē ab egrotatione sua sine lectulo ñ pate
retur abscedere. tolle inquiens grabattū tuū. & uade in
domū tuā. Et tu g̃ a saluatore sanatus. tolle grabattū
tuū & uade in domū tuā. & cū adte sponsus uenerit
cū sponsa. & in ea i. domo tecū fuerit reclinatus dicas. ecce speci
osus fratruelis mus. Et quidē pulchre. ac clinatio nra um
brosa. Ecce speciosus fratruelis mus. Ipse & speciosus est &
umbrosus. Per die quippe sol ñ urret te neq; luna p̃ nocte.
Trabes domorū nrarū cedri. Multitudinis uerba sunt.
Videntur autē m̃ uiri hoc dicere qui cū sponso sunt. decētb;
superiū sermo p̃fatus est. domos cedrinus trabibus i. tectas
& cypressis cypariss̃is ctignatas esse. Siquidē pstipe ascendit cy
pressus. & p̃ conifha ascendit myrtus. Requirens g̃ cui
nature ista sint lugna. & cedru inputribile & cypres
sū odoris optimi deprehendes. Labora & tu ita ctigna
re domū tuā. ut de te quoq; possit dici. trabes domo
rū nrarū cedri. & ctignationes nre cypressi. Post hec
sponsus loquit. Ego flos campi. & lilū c̃ uallium. Pp̃t
me quę in ualle eram. descendit in uallē. & in uallē